

have noget imod, hvad Standpunkt man end i øvrigt indtager overfor en mulig Jordskyld. De Udtryk, der er anvendte, er i Overensstemmelse med de Regler, efter hvilke i alt Fald en Del af Prøvevurderingen har fundet Sted.

Naar dette Lovforslag vedtages med disse Hovedbestemmelser, vil naturligvis den Omvurdering, som ellers ifølge Ejendomsskyldloven skulde have fundet Sted i første Halvdel af 1914, bortfalde.

Udgiften til en saadan almindelig Vurdering er betydelig. Det er beregnet, at den vil koste Statskassen alene, selv naar Halvaarsvurderingen bortfalder, 450,000 Kr., men jeg tror ikke, der kan være Tvivl om, at Staten vil faa rigeligt den samme Indtægt ind ved denne almindelige Ejendomsskyldvurdering og den deraf følgende Skat til Staten. I det første Aar vil ganske vist den nye Vurdering kun komme Halvdelen af Ejendomsskatten til gode; men selv da tror jeg, at Foranstaltningen vil være finansielt yderst anbefalelsesværdig.

Ogsaa for dette Lovforslags Vedkommende gælder det, at jeg turde anmode det høje Ting om, hvis man overhovedet vil gaa ind paa det, da at behandle Sagen med nogen Hurtighed; thi det vil være nødvendigt, at Loven, hvis det bliver en Lov, er vedtaget inden 1. Januar, saaledes at man fra den Dag kan træffe Foranstaltninger til den almindelige Ejendomsskyldvurdering.

Endvidere har jeg den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission angaaende Statens Pensionsvæsen*. Finanslovkommissionen behandlede det almindelige Pensionsvæsen og nedsatte et Udvalg til at beskæftige sig med dette, ganske sikkert ud fra den Betragtning, at man ønskede Beparelser i Pensionerne. Man gjorde samtidig opmærksom paa de Uregelmæssigheder, der var indenfor Pensionsvæsenet, bl. a. fordi der er forskellige Regler for Pensioneringen af Tjenestemænd indenfor Staten, at f. Eks. Statsbanernes Tjenestemænd bidrager til deres og deres Enkers Pensionering ved, at der afdrages 5 pCt. af deres Lønning, medens andre Embedsmænd ikke har et saadant Fradrag, men er forpligtede til at tegne en Overlevelserente for deres eventuelle Enker. Finanslovkommissionen kom imidlertid ikke til noget Resultat. Kommissionen ansaa denne Opgave for saa vanskelig, saa indgribende i organisatorisk Henseende, at den ikke mente at kunne fremme den, men endte med at

henstille til Regeringen at have sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen og tage under Overvejelse at undersøge Muligheden af at tilvejebringe ensartede Regler for Tjenestemænds og deres efterlattes Pensionering.

Det Lovforslag, jeg nu har den Ære at fremsætte, gaar da ud paa at nedsætte en Kommission, hvis Opgave det skulde være at udarbejde et Forslag om ensartede Regler for Pensionering af Statens Tjenestemænd og deres efterlattede og samtidig tilvejebringe en lovfæstet Ordning af Understøttelser til ikke-pensionsberettigede Tjenestemænd og deres efterlattede. For de førstes Vedkommende gælder jo nu de to store Pensionslove af 5. Januar 1851 og 24. Februar 1858, endvidere den militære Pensionslov af 9. April 1851. Men efter disse Love, som er de grundlæggende for Pensionsvæsenet her i Landet, er der kommet en Række af Lønningslove, som indeholder Pensionsbestemmelser af forskellig Art for de forskellige Klasser af Tjenestemænd. Der er ikke mindre end omtrent 70 Love med Pensionsbestemmelser, og i Bemærkningerne til Lovforslaget er anført en Del af de vigtigste af disse, som ærede Medlemmer altsaa kan finde der. Allerede dette synes i høj Grad at opfordre til at man nu forsøger at faa lovfæstede Regler om Pensionsvæsenet, ens for alle Tjenestemænd. Samtidig er der jo paa alle Ministeriers Budgetter bevilget Understøttelser, som for en stor Del gives til Tjenestemænd, der ikke er pensionsberettigede, og deres efterlattede, og der gælder ingen anden Regel herfor end den, at der ikke i et Finansaar maa ydes mere end 300 Kr. til den enkelte Person. Ogsaa her vil det være rimeligt, naar man overhovedet tager Pensionsvæsenet op til Undersøgelse, samtidig at forsøge at komme til en Ordning. Kommissionen er tænkt sammensat af 15 Medlemmer. Formanden skulde udnævnes af Kongen, og det foreslaas, at hvert af Rigsdagens Ting vælger 3 Medlemmer, saaledes at Rigsdagen i det hele indsætter 6 Medlemmer, medens de øvrige Medlemmer vælges af Finansministeren. Der bestemmes i § 3, hvilken Godtgørelse Medlemmerne modtager, og i § 4 bestemmes det, at Kommissionen er berettiget til hos Stats- og andre offentlige Myndigheder at indhente Oplysning og Erklæring angaaende ethvert Emne, der staar i Forbindelse med dens Opgave. Jeg anbefaler dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Finansministeriet har i Gaar mod-